

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.639 van 30 januari 2004
in de zaak A. 97.276/XIV-597.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat G. VERGAUWE,
 kantoor houdende te 9940 EVERGEM,
 Belzeelsestraat 40

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 6 november 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 25 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 103.499 van 12 februari 2002 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. VERGAUWE verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België een eerste maal binnenkomt op 14 oktober 1998 en zich vluchteling verklaart op 15 oktober 1998; dat zij het grondgebied verlaat op 17 oktober 1998; dat zij België een tweede maal binnenkomt in augustus 1999; dat op 25 mei 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 10 oktober 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert wat volgt:

“Middelen tot nietigverklaring

Dat verzoeker, onverminderd alle middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad van State en thans uitdrukkelijk voorbehouden, nu reeds volgend middel wenst op te werpen.

Het weze duidelijk dat hetgeen gebeurd is en nog zou kunnen gebeuren een ernstig gevaar inhoud voor het leven van verzoeker.

Zoals reeds hoger gesteld, komt zijn persoon in gevaar en is het voor verzoeker volstrekt onmogelijk om de bescherming van het openbaar gezag in te roepen te zijner verdediging.

Deze bedreigingen zijn duidelijk ingegeven door redenen in de zin van de Conventie van Genève.

Aan deze feitelijkheid gaat de commissaris voorbij bij de beoordeling van het dossier van verzoeker.”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partijen in de memorie van antwoord opwerpen dat in het verzoekschrift geen middel wordt ontwikkeld;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord stelt dat het middel voldoende is uiteengezet in het verzoekschrift; dat zij doet gelden wat volgt:

“Het verzoek steunt op een schending van de Conventie van Genève en een schending van de motiveringsverplichting zoals deze bepaald is in art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen waarin vermeld staat dat ‘de opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn’.

Verweerder aanziet de aanvraag als bedrieglijk en besluit tot de kennelijke ongegrondheid.

Verzoeker is net als zijn familie een Roma zigeuner.

Dit wordt nergens in het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing vermeld.

De problemen, die dan toch onmiskenbaar bestaan t.a.v. Roma-zigeuners in Slovakije, zijn dan ook gebaseerd op hun etnie en vallen derhalve onder toepassing van de Conventie van Genève.

Daarenboven vinden de problemen ook hun oorsprong in de politieke activiteiten van verzoeker.

De beslissing is dan ook onvoldoende gemotiveerd nu zij voorbijgaat aan deze elementen.

Anderzijds is het evident dat niet zomaar kan besloten worden dat de aanvraag van verzoeker bedrieglijk is.

Het bedrieglijk karakter dat dan toch de openbare orde raakt en aldus aanleunt bij een penaal aspect kan slechts vastgesteld worden nadat verzoeker zich hieromtrent heeft kunnen verdedigen op een correcte wijze.

Dit is manifest niet gebeurd.

Men kan niet beticht worden of als bedrieger bestempeld worden zonder dat men met kennis van zaken zich heeft kunnen verdedigen op deze aantijging.

Een vermoeden van onschuld is het principe en slechts na een tegensprekelijk debat, waarbij men ten volle op zijn rechten is gewezen en op de elementen die aan de basis zouden kunnen liggen van het bedrieglijk karakter, kan dit vermoeden weerlegd worden.

Verweerder heeft het risico genomen een beslissing te nemen zonder de rechten van verdediging te respecteren waardoor de motivering op een onwettig motief steunt.

In de gegeven omstandigheden kan dan ook niet besloten worden tot een terechte beslissing en volhardt verzoeker in zijn annulatievordering.

Voor zover als nodig wenst hij erop te wijzen dat er een manifeste ongelijkheid bestaat tussen verzoeker en de verwerende partijen nu verzoeker in de procedure telkens slechts over een termijn van 30 dagen beschikt om een verzoekschrift in te dienen (na een beslissing waaromtrent de tweede verwerende partij naar eigen goeddunken de termijn bepaalt).”;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij zich in het verzoekschrift tot nietigverklaring beperkt tot een zeer algemene bevestiging van haar eigen standpunt, zonder op enig concreet motief van de bestreden beslissing, in het bijzonder over de bedrieglijkheid van de asielaanvraag in te gaan;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord, een nieuw middel lijkt te formuleren, nu zij de vernietiging van de betwiste beslissing vraagt wegens “een schending van de conventie van Genève en een schending van de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen” en de schending van de rechten van verdediging; dat een nieuw middel enkel voor het eerst ontvankelijk kan worden opgeworpen in de memorie van wederantwoord wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt; dat dit in casu niet het geval is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig januari tweeduizend en vier, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.